

Tokat Ekolojik Şartlarında Kişlik ve Yazlık Ekime Uygun Mercimek (*Lens culinaris Medic*) Çeşitlerinin Belirlenmesi

Cevdet AKDAĞ
Gaziosmanpaşa Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü-Tokat

Oral DÜZDEMİR

Özet: Bu çalışma 1998-2000 yılları arasında Tokat şartlarında kişlik ve yazılık ekime uygun mercimek çeşitlerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Deneme tesadüf bloklarında faktöriyel düzende üç tekerrürlü olarak yürütülmüştür. Kişi ekimler Kasım ayında yazılık ekimler ise Mart ayında yapılmış ve 12 mercimek çeşidi denenmiştir. Deneme bitki boyu, bitkide tane sayısı, bin tane ağırlığı, biyolojik verim, tane verimi ve hasat indeksi incelenmiştir. Bitki boyu, bin tane ağırlığı ve biyolojik verim kişlik ekimde, hasat indeksi ise yazılık ekimde daha yüksek bulunmuştur. Dekara tane verimi kişlik ve yazılık ekimde değişmemiştir. Çeşitlerin tane verimleri 93.78-172.56 kg/da arasında değişmiştir. En yüksek tane verimini kişlik ekimde Seyran-96 (183.96 kg/da), yazılıkta ILL-1939 ve Seyran-96 çeşitleri (sırasıyla 161.57 ve 161.21 kg/da) vermiştir.

Anahtar Kelimeler: Ekim zamanı, mercimek, çeşit, verim.

Determination of Favorable Lentil (*Lens culinaris Medic*) Cultivars for Autumn and Spring Sowing in Tokat Ecological Conditions

Abstract: This study was done to determine the favorable lentil cultivars for autumn and spring sowing in Tokat conditions during 1998-2000 years. The research was carried out as a randomized blocks factorial arrangement with 3 replications. Autumn sowing was done on November, spring sowing was done on March and 12 lentil cultivars were used. Plant height, number of seeds per plant, 1000 seed weight, biological yield, seed yield and harvest index properties were evaluated in the experiment. It was found that plant height, 1000 seed weight, and biological yield were higher in autumn sowing and harvest index was higher in spring sowing. Seed yield per decare did not different in autumn and spring sowings. Seed yield varied from 93.78 kg da⁻¹ to 172.56 kg da⁻¹ in the cultivars. The highest seed yield in autumn sowing was in Seyran-96 (183.96 kg da⁻¹) and that of spring sowing was in ILL-1939 and Seyran-96 cultivars (161.57 and 161.21 kg da⁻¹, respectively).

Keywords: Sowing date, lentil, cultivar, yield.

1. Giriş

Günümüzde insanların pek çoğu yeterli ve dengeli beslenememektedir. Tanesinde % 20-31 oranında protein içeren mercimek insan beslenmesinde ve ayrıca samanı da hayvan beslenmesinde önemli bir yere sahiptir. Ülkemizde 548.000 ha ekim alanı ve 568.000 ton üretimi ile yemeklik tane baklagiller içerisinde nohutun ardından ikinci sırada yer alan mercimek aynı zamanda önemli bir ihracat ürünüdür (1).

Mercimek yemeklik tane baklagiller arasında kurağa ve düşük sıcaklığa en dayanıklı cinstir. Tohumları minimum 4-5 °C'de çimlenebilmekte ve fide döneminde -25 ile -30 °C gibi düşük sıcaklıklara dayanabilmektedir. Bu nedenle ülkemizde özellikle Geçit bölgeleri ile Güneydoğu Anadolu Bölgesinde kişlik ekilmektedir. Kişi veya erken yazılık ekimlerde geç yazılık ekimlere göre daha yüksek tane verimi sağlanmaktadır ve bitkide bakla sayısı, bitkide tane sayısı, bin tane ağırlığı, biyolojik verim ve hasat indeksi gibi özelliklerde de önemli artışlar olmaktadır (2, 3, 4, 5, 6). Erken ekimlerde, mercimek fazla nemden hoşlanmamasına rağmen, olgunlaşma dönemine kadar toprakta yeterli düzeyde nem bulunduğuundan verim yüksek olmaktadır. Fakat kişlik ekimlerde ekim zamanının bitkinin kiştan zarar görmeyeceği, iyi bir kök sistemi oluşturabileceği şekilde ayarlanması ve yazılık ekime göre birim alana biraz daha fazla tohumluuk atılması da tavsiye edilmektedir (7).

Bu çalışmada, Tokat ekolojik şartlarında kişlik ve yazılık ekime uygun mercimek çeşitlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

2. Literatur Özeti

Kantar (8), Erzurum şartlarında beş mercimek çeşidiyle 1 Nisan'dan itibaren dört farklı ekim zamanında yürütüğü çalışmada verim ve diğer bazı özelliklerini

incelemiştir. Buna göre, bitki boyu, toplam verim ve tane verimi ekim zamanındaki gecikmeye bağlı olarak azalmış, bin tane ağırlığı ise artmıştır. Çeşitlere göre bitki boyu 18-21 cm, toplam verim 84-144 kg/da, tane verimi 26-40 kg/da, hasat indeksi % 28-34 ve bin tane ağırlığı da 20-52 g arasında değişmiştir.

Sepetoglu (9) İzmir şartlarında Kırmızı-51 ve Yeşil-21 mercimek çeşitlerin kişlik olarak ektiği deneme de çeşitlerin bitki boyunu sırasıyla 34.23 ve 37.56 cm, bin tane ağırlığını 28.8 ve 30.2 g ve tane verimini ise 143.5 ve 66.5 kg/da şeklinde belirlemiştir.

Suriye'nin kuzeyinde Tel Hadya bölgesinde 6 adet mercimek genotipinin kişlik (Kasım) ve yazılık (Şubat) olarak denendiği çalışmada tane verimi çeşitlere göre 82-123 kg/da, toplam verim 287-384 kg/da ve hasat indeksi ise % 29-33 arasında değişmiştir. Kişi ve yazılık ekimde sırasıyla tane verimi 100 ve 99 kg/da, toplam verim 346 ve 295 kg/da ve hasat indeksi de % 28-33 şeklinde belirlenmiştir (3).

Bursa ekolojik şartlarında yedi adet mercimek çeşidinin (Sultan-1, Kayı-91, Sazak-91, Emre-20, Pul-11 Kırmızı-51 ve Yerli) kişlik ve yazılık olarak ekilmesi suretiyle yapılan çalışmada bitki boyu, bitkide tane sayısı, biyolojik verim, tane verimi ve bin tane ağırlığının yazılık ekimde azaldığı, hasat indeksinin ise arttığı belirlenmiştir. Ayrıca, bu özelliklerin çeşitlere göre sırasıyla 24.5-32.7 cm, 16.7-20.2 adet, 297.4-360.4 kg/da, 73.0-105.0 kg/da, 33.0-68.1 g ve % 19.7-31.7 arasında değiştiği tespit edilmiştir (6).

Türk ve ark. (10), Diyarbakır'da 23 mercimek genotipi ile Fırat-87 ve Yerli Kırmızı çeşitlerini kişlik olarak ekmek suretiyle yürüttükleri denemelerde bitki boyunun 30.0-38.75 cm, bin tane ağırlığının 24.2-42.0 g

ve tane veriminin ise 156.5-247.4 kg/da arasında değiştiğini belirlemiştirlerdir.

Toğay ve Engin (11)'in Van'da üç mercimek (Kırmızı-51, Fırat-87 ve Yerli Kırmızı) çeşidiyle yaptıkları kişilik ekimde bitki boyu 23-24 cm, bin tane ağırlığı 32-36 g, hasat indeksi %35-42 ve tane verimi de 81-97 kg/da arasında değişmiştir. Araştırmacılar bir başka çalışmalarında (12) ise yine üç mercimek çeşidiyle kişilik dört ekim zamanını (9, 19, 28 Ekim ve 9 Kasım) denemişlerdir. Buna göre en yüksek tane verimi 84.28

kg/da ile ikinci ekim zamanı ve Kırmızı-51 çeşidinden sağlanmıştır.

3. Materyal ve Metot

3.1. Materyal

Bu çalışma 1998-99 ve 1999-2000 vejetasyon yıllarında Tokat-merkez ekolojik şartlarında yürütülmüştür.

Araştırmmanın yapıldığı yıllar ile uzun yıllara ait bazı iklim özellikleri Çizelge 1'de, deneme alanının toprak özellikleri ise Çizelge 2'de verilmiştir.

Çizelge 1. Deneme yılları ve uzun yıllara ait bazı iklim verileri

Aylar	Toplam Yağış (mm)			Ortalama Sıcaklık (°C)			Nispi Nem (%)		
	1998/99	1999/00	U. Yıllar	1998/99	1999/00	U. Yıllar	1998/99	1999/00	U. Yıllar
Eylül	16.0	25.5	17.5	18.4	19.1	17.8	63.7	67.4	58.4
Ekim	19.6	40.2	37.0	13.3	14.0	12.5	68.8	72.4	63.8
Kasım	56.5	24.4	48.1	8.8	7.3	7.0	83.5	72.8	67.8
Aralık	42.0	32.0	47.3	4.4	5.2	3.3	82.9	70.1	69.7
Ocak	14.4	56.0	41.3	4.1	-0.8	1.4	72.5	75.9	66.7
Şubat	53.0	62.2	33.1	6.2	0.5	2.7	63.0	73.8	62.1
Mart	34.8	36.9	39.7	7.9	5.7	6.9	66.0	60.3	58.5
Nisan	67.9	91.6	62.0	12.8	15.0	12.5	63.7	64.0	57.8
Mayıs	47.3	88.9	61.1	16.1	14.9	16.4	64.3	66.4	58.8
Haziran	34.8	14.5	40.5	20.7	18.7	19.6	65.7	63.9	56.2
Temmuz	1.9	--	10.8	23.7	24.6	22.0	64.3	55.2	53.3
Ağustos	22.6	6.1	6.6	23.2	22.5	21.7	66.9	62.8	55.0
Top./Ort	410.8	478.3	445.0	13.3	12.2	11.9	68.8	67.1	60.7

Anonim (13)

Çizelge 2. Araştırmmanın yapıldığı alana ait bazı toprak (0-20 cm) özellikleri.

Toprak Özellikleri	Değerler	Toprak Özellikleri	Değerler
Kum (%)	36.2	Toplam tuz (%)	0.023
Silt (%)	35.3	Kireç (%)	9.8
Kil (%)	28.7	Organik madde (%)	1.70
Bünye	Killi-tınlı	Elverişli P ₂ O ₅ (%)	1.16
İşba	53.0	Elverişli K ₂ O (%)	27.9
PH	7.7		

Denemenin yürütüldüğü birinci vejetasyon yılında (Eylül 1998 - Ağustos 1999) toplam yağış (410.8 mm) uzun yıllar ortalamasından (445.00 mm) kısmen düşük, ikinci yılda (Eylül 1999 - Ağustos 2000) ise (478.3 mm) yüksek olmuştur. Aylık ortalama sıcaklık ve nispi nem değerleri yönünden deneme yılları ile uzun yıllar ortalamaları genel olarak benzerdir (Çizelge 1).

Çizelge 2'de görüldüğü gibi deneme alanı killitlini, hafif alkali ve tuzsuz olup kireç ve organik madde

iceriği orta düzeydedir. Elverişli fosfor miktarı yetersiz, potasyum miktarı yeterli düzeydedir (14).

Çalışmada 10 adet tescilli çeşit (Pul-11, Sultan-1, Erzurum-89, Fırat-87, Emre-20, Malazgirt-89, Kırmızı-51, Seyran-96, Sazak-91 ve Yerli Kırmızı) ve 2 adet hat (F-8753 L. ve ILL-1939) kullanılmıştır. Tescilli çeşitlere ait bazı bilgiler Çizelge 3'de verilmiştir.

Çizelge 3. Denemedede kullanılan tescilli mercimek çeşitlerine ait bazı bilgiler.

Çeşitler	İslah merkezi	Tip	Tane çapı	1000 tane ağırlığı	Tane özelliği
Pul-11	A. Ü. Zir. Fak.	Kışılık-erkenci	6-7 mm	55-605 g	Pul
Sultan-1	G. K. T. A.E.	Yazlılık	6-7 mm	60-65 g	Pul
Erzurum-89	D.A.T.A.E.	Yazlılık	4-5 mm	50 g	Yeşil
Fırat-87	G.A.T.A.E.	Kışılık	4-4.5 mm	40 g	Kırmızı
Emre-20	G.K.T.A.E.	Yazlılık-erkenci	4.5-5 mm	35-40 g	Kırmızı
Malazgirt-89	D.A.T.A.E.	Yazlılık	3,5-4 mm	35-40 g	Kırmızı
Kırmızı-51	A. Ü. Zir. Fak.	Kışılık-erkenci	4-5 mm	35-40 g	Kırmızı
Seyran-96	G.A.T.A.E.	Kışılık-erkenci	4,5-5 mm	35-40 g	Kırmızı
Sazak-91	G.K..T.A.E.	Kışılık	6-7 mm	60	Kırmızı-Pul
Yerli Kırmızı	G.A.T.A.E	Kışılık	--	--	Kırmızı

Kaynak: Tarla Bitkileri Merkez Araştırma Enstitüsü Kayıtları-Ankara.

3.2. Metot

Denemeler Tesadüf Bloklarında 2 faktörlü faktöriyel düzende ve 3 tekerrürlü olarak yürütülmüştür. Kişi ekimler 11 Kasım 1998 ve 1999, yazlık ekimler ise

02 Mart 1999 ve 24 Mart 2000 tarihlerinde yapılmıştır. Çeşitler 5 m. boyunda 7 sıradan oluşanparsellere 20 cm x 1.5 cm sıklığında ekilmiştir. Ekim öncesi 3 kg N/da ve

7 kg P₂O₅ /da hesabıyla gübre verilmiş ve gerekli bakım işlemleri düzenli bir şekilde yapılmıştır.

Hasat 15 Haziran 1999 ve 05 Temmuz 2000 tarihlerinden itibaren, çeşitler hasat olgunluğuna ulaştıkça elle yapılmıştır. Özellikleler ilişkin veriler, sıraların baş ve sonlarından 0.50 m ve kenarlardan birer sıra kenar tesiri olarak bırakıldıktan sonra kalan 4 m. boyundaki 5 sıradır belirlenmiştir.

Araştırmada incelenen bitki boyu, bitkide tane sayısı, bin tane ağırlığı, dekara biyolojik verim, dekara tane verimi ve hasat indeksine ilişkin veriler Tosun ve Eser (15)'in bildirdiği yöntemlere göre belirlenmiştir.

Çizelge 4. Kışlık ve yazlık ekimin mercimek çeşitlerinde bitki boyu (cm) ve bitkide tane sayısına (adet) etkileri.

ÇEŞİTLER	Bitki boyu (cm)			Bitkide tane sayısı (adet)		
	Kışlık	Yazlık	Ortalama	Kışlık	Yazlık	Ortalama
Fırat-87	48.56	41.68	45.13 a	34.62	26.09	30.35 a-d
Kır-51	45.02	34.49	39.75 cd	23.02	24.31	23.67 bed
Seyran-96	43.97	37.77	40.87 bcd	32.67	34.85	33.75 ab
Y.Kırmızı	52.90	36.50	44.70 ab	33.49	24.59	29.04 a-d
Erzurum-89	43.58	35.23	39.41 d	17.72	22.46	20.09 cd
Emre-20	46.34	37.95	42.15 a-d	28.87	27.29	28.08 a-d
F-8753 L.	46.69	33.81	40.25 cd	28.60	21.69	25.14 bcd
ILL-1939	48.13	33.39	40.76 bcd	29.51	44.69	37.10 a
Pul - 11	47.83	40.00	43.92 abc	23.23	18.37	20.80 cd
Sultan - 1	49.61	35.43	42.52 a-d	18.44	20.92	19.68 d
Sazak-91	50.26	40.54	45.40 a	24.77	17.07	20.92 cd
Malazgirt-89	46.66	31.01	38.83 d	29.33	32.12	30.67 abc
Ortalama	47.46 a	36.48 b		27.02	26.20	
L.S.D.	Ek. Z. : 1.74**	Çeşit : 4.26**	E.Z.xÇe. : Ö.D.	Ek. Z. : Ö.D.	Çeşit : 10.88**	E.Z.xÇe. : Ö.D.

Aynı harfle gösterilen değerler arasında istatistikî olarak fark yoktur.

** : 0.01 düzeyinde önemli, Ö.D. : önemli değil.

Bitki boyu ekim zamanına ve çeşitlere göre istatistikî olarak 0.01 önem düzeyinde değişmiştir. Kışlık ekimde ortalama bitki boyu 47.46 cm iken yazlık ekimde 36.48 cm'ye düşmüştür. Sazak-91 ve Fırat-87 bitki boyu en uzun olup, ilk gruba giren çeşitlerdir. En kısa bitki boyuna sahip olan Malazgirt-89 çeşidi ise son grupta yer almıştır. Çeşitlerin ekim zamanına tepkileri farklı olmuş ve tüm çeşitlerin bitki boyu yazlık ekimde daha kısa bulunmuştur (Çizelge 4).

Denemeden elde edilen değerler iki yılın ortalaması olarak deneme desenine uygun varyans analizine tabi tutulmuş ve önemli çıkan ortalamalar arası farklılıklara L.S.D. testi uygulanmıştır (16).

4. Bulgular ve Tartışma

Kışlık ve yazlık ekimlerde mercimek çeşitlerinin bitki boyu ve bitkide tane sayıları Çizelge 4'te, bin tane ağırlığı ile biyolojik verimleri Çizelge 5'de ve tane verimi ile hasat indeksi değerleri ise Çizelge 6'da verilmiştir.

Çizelge 5. Kışlık ve yazlık ekimin mercimek çeşitlerinde bin tane ağırlığı (g) ve biyolojik verime (kg/da) etkileri

ÇEŞİTLER	Bin tane ağırlığı (g)			Biyolojik verim (kg/da)		
	Kışlık	Yazlık	Ortalama	Kışlık	Yazlık	Ortalama
Fırat-87	37.11 efg	32.96 hii	35.03 cf	537.56 b-f	412.90 hii	475.23 def
Kır-51	36.22 efg	29.41 j	32.82 gh	576.29 a-e	434.25 g-i	505.27 cde
Seyran-96	32.54 hii	31.81 iiij	32.17 gh	663.72 a	434.23 g-i	548.98 abc
Y.Kırmızı	35.36 fgh	33.04 hii	34.20 fg	594.59 a-d	486.62 e-h	540.60 a-d
Erzurum-89	37.76 def	40.73 d	39.24 c	393.97 ii	417.94 hii	405.95 f
Emre-20	38.63 de	34.25 ghi	36.44 de	653.12 ab	505.81 efg	579.46 a
F-8753 L.	40.25 d	35.35 fgh	37.80 cd	576.89 a-e	355.90 i	466.40 ef
ILL-1939	31.21 ij	30.91 ij	31.06 h	605.53 a-d	468.12 f-i	536.83 a-d
Pul - 11	51.84 ab	44.84 c	48.34 b	552.86 b-f	463.33 f-i	508.10 b-e
Sultan - 1	51.46 ab	54.35 a	52.90 a	619.94 abc	520.09 efg	570.01 abc
Sazak-91	50.94 b	47.46 c	49.20 b	654.85 ab	499.00 e-h	576.93 ab
Malazgirt-89	23.14 k	24.90 k	24.02 i	455.48 f-i	393.18 ii	424.33 f
Ortalama	38.87 a	36.67 b		573.73 a	449.28 b	
L.S.D.	Ek. Z. : 0.87**	Çeşit : 2.13**	E.Z.xÇe. : 3.01**	Ek. Z. : 28.65**	Çeşit : 70.18**	E.Z.xÇe. : 98.36*

Aynı harfle gösterilen değerler arasında istatistikî olarak fark yoktur.

* : 0.05 düzeyinde önemli, ** : 0.01 düzeyinde önemli.

Çizelge 5'de görülebileceği gibi çeşitlere göre çok önemli düzeyde değişim gösteren bin tane ağırlığı ekim

zamanlarından da aynı düzeyde etkilenmiş ve bu yönden ekim zamanı x çeşit interaksiyonu da önemli bulunmuştur.

Kışlık ekimde (38.87 g) daha yüksek olan bin tane ağırlığı yazılık ekimde (36.67 g) düşmüştür. Denenen çeşitler içerisinde Sultan-1 ortalama 52.90 g ile en yüksek bin tane ağırlığına sahipken Malazgirt-89 çeşidi 24.02 g ile en düşük bin tane ağırlığı ortalamasını vermiştir. Kışlık ekimde Pul-11, Sultan-1 ve Sazak-91 çeşitleri bin tane ağırlığı yönünden ilk grubu oluşturmuşlar, ancak yazılık ekimde Pul-11 ve Sazak-91 çeşitlerinin bin tane ağırlıkları azalarak üçüncü gruba girmiştir. Sultan-1 ise yazılık ekimde yine birinci grupta yer almıştır.

Biyolojik verim ekim zamanı ve çeşitlere göre 0.01 önem düzeyinde değişim göstermiş ve bu bakımından ekim zamanı x çeşit etkileşimleri 0.05 düzeyinde önemli bulunmuştur. Kışlık ekimde biyolojik verim (573.73 kg/da) yazılık ekime (449.28 kg/da) göre daha yüksek olmuştur. Çeşitlerden Emre-20, Sazak-91 ve Sultan-1 biyolojik verim yönünden onde gelmekte ve ilk gruba girmektedirler. Erzurum-89 ve Malazgirt-89 çeşitleri ise son grupta yer almaktadır. Çeşitlerin biyolojik verimleri (Erzurum- 89 hariç) yazılık ekimde kışlık ekime göre önemli düzeylerde azalmıştır. Ancak bazı çeşitlerde bu genel değişimin dışında sonuçlar alınmıştır. Örneğin, Erzurum-89 çeşidi kışlık ekimde en düşük değeri (393.97 kg/da) vererek son gruba girerken yazılık ekimde daha yüksek biyolojik verim (417.94 kg/da) oluşturmuştur. Buna karşılık, F-8753 genotipi kışlık ekimde 576.89 kg/da

ile ilk grupta bulunurken yazılık ekimde oldukça düşük performans göstererek 355.90 kg/da ile en düşük biyolojik verimi sağlamış ve son gruba girmiştir (Çizelge 5).

Mercimekte birim alan tane verimi ekim zamanına göre önemli bir değişim göstermemiştir. Ancak çeşitlerin ortalama tane verimleri ve tane verimi yönünden ekim zamanı x çeşit etkileşimleri istatistik olarak 0.01 düzeyinde önemli bulunmuştur. Dekara 172.56 kg ile en yüksek tane verimini sağlayan Seyran-96 çeşidi ile bunu 147.78 kg ortalama verimle izleyen Kırmızı-51 ilk grubu oluşturmuştur. Malazgirt-89, Erzurum-89 ve Sultan-1 ise en düşük verim grubuna giren çeşitlerdir. Çeşitlerin kışlık ve yazılık ekimlerde tane verimi bakımından performansları farklı olmuştur. Yerli Kırmızı, Erzurum-89, ILL-1939 ve Sultan-1 gibi çeşitler kışlık ekime göre yazılık ekimde önemli düzeylerde daha yüksek birim alan tane verimi sağlayarak daha üst verim gruplarına girmiştir. Diğer çeşitlerin çoğu ise kışlık ekimde nispeten daha yüksek verim değerleri sağlamışlardır. Ancak başta Seyran-96 olmak üzere Kırmızı-51 ve Sazak-91 çeşitleri yazılık ekimde kısmen daha düşük verim oluşturmuş olsalar bile söz konusu azalmalar istatistik olarak öneemsiz bulunmuş ve bu çeşitler diğerlerine göre daha istikrarlı olup her iki ekim zamanında da ilk verim gruplarında yer almışlardır (Çizelge 6).

Çizelge 6. Kışlık ve yazılık ekimin mercimek çeşitlerinin tane verimi (kg/da) ve hasat indeksine (%) etkileri

Çeşitler	Tane verimi (kg/da)			Hasat indeksi (%)		
	Kışlık	Yazlık	Ortalama	Kışlık	Yazlık	Ortalama
Fırat-87	145.56 a-d	117.84 d-g	131.70 bcd	26.03	28.59	27.31 bcd
Kır-51	161.79 ab	133.77 b-f	147.78 ab	26.74	31.53	29.13 ab
Seyran-96	183.90 a	161.21 abc	172.56 a	27.07	37.07	32.07 a
Y.Kırmızı	104.11 fgh	133.85 b-f	118.98 cde	16.55	27.95	22.25 ef
Erzurum-89	77.80 h	118.66 d-g	98.23 e	17.86	29.43	23.64 de
Emre-20	142.42 b-e	134.81 b-f	138.61 bcd	21.25	26.77	24.01 cde
F-8753 L.	164.28 ab	126.35 c-f	145.31 bc	27.23	35.56	31.41 ab
ILL-1939	128.76 b-f	161.57 ab	145.17 bc	21.19	34.84	28.01 abc
Pul - 11	113.94 e-h	118.10 d-g	116.02 de	20.96	25.42	23.19 de
Sultan - 1	80.90 gh	123.68 c-f	102.29 e	12.94	23.80	18.37 f
Sazak-91	154.17 a-d	127.10 b-f	140.64 bcd	22.77	25.83	24.30 cde
Malazgirt-89	81.52 gh	106.04 e-h	93.78 e	17.09	26.95	22.02 ef
Ortalama	128.26	130.25		21.47 b	29.47 a	
L.S.D.	Ek. Z. : Ö.D.	Çeşit: 26.80** E.Z.xÇe: 37.90**		Ek. Z. : 1.74**	Çeşit: 4.25** E.Z.xÇe. : Ö.D.	

Aynı harfle gösterilen değerler arasında istatistik olarak fark yoktur.

**: 0.01 düzeyinde önemli, Ö.D. : önemli değil.

Mercimeğin hasat indeksi ekim zamanlarından çok önemli düzeyde etkilenmiş ve denenen çeşitlerde de yine benzer varyasyonlar belirlenmiştir. Hasat indeksi kışlık ekimde % 21.47 iken yazılık ekimde % 29.47'ye yükselmiştir. Çeşitlerden Seyran-96, F-8753, Kırmızı-51 ve ILL-1939 sağladıkları ortalama hasat indeksi değerleri ile birinci grubu oluştururlarken, Sultan-1, Malazgirt-89 ve Yerli Kırmızı ise söz konusu özellik yönünden son gruba girmiştirler. Denenen çeşitlerin tamamı kışlık ekimde daha düşük hasat indeksi değerleri vermişler ve yazılık ekimde bu özellik yönünden performansları yükselmiştir.

Kışlık ve yazılık şeklinde uygulanan ekim zamanları denenen 12 mercimek çeşidinin bitki boyu, bin tane ağırlığı, biyolojik verim ve hasat indeksini istatistik olarak çok önemli düzeyde etkilemiş, bitkide tane sayısı ile dekara tane verimine etkisi ise öneemsiz bulunmuştur.

Kışlık ekimde daha yüksek değerler gösteren bitki boyu, bin tane ağırlığı ve dekara biyolojik verim yazılık ekimde düşmüştür. Buna karşılık hasat indeksi yazılık ekimde daha yüksek bulunmuştur. Kışlık ekimde bitkinin toplam vejetasyon süresi ve buna bağlı olarak da hem vejetatif hem de generatif dönemleri yazılık ekime göre önemli düzeyde uzamıştır. Yazlık ekimde biyolojik verimin önemli düzeyde düşmesine rağmen tane veriminde önemli bir değişikliğin olmaması hasat indeksinin yazılık ekimde çok önemli düzeyde yükselmeye neden olmuştur. Dekara tane verimi ekim zamanına göre değişmemiştir. Bu durum çeşitlerin ekim zamanlarına tepkilerinin farklı olmasından ileri gelmektedir. Elde edilen sonuçlar Silim et al. (3), Kaçar ve ark. (6) ile Kantar (8)'ın konuya ilişkin bildirdiklerine paraleldir.

Denemeye konu olan mercimek çeşitleri incelenen tüm özellikler yönünden öneemsiz varyasyonlar

göstermiştir. Çeşitlerin bitki boyu, bitkide tane sayısı, biyolojik verim ve tane verimine ilişkin ortalamalı değerleri Silim et al. (3), Kaçar ve ark. (6), Kantar (8), Sepetoglu (9) ve Toğay ve Engin (11 ve 12)'in konuya ilgili sonuçlarından daha yüksek iken, bin tane ağırlığı ve hasat indeksine ait bulgular belirtilen literatür bildirişerine benzerdir. Kullanılan çeşitlerin diğer çalışmaların bazlarından farklı olması özelliklere ilişkin farklı sonuçların oluşmasında etkili olmuştur.

5. Sonuç ve Öneriler

Denemeden elde edilen sonuçlara göre Tokat Merkez İlçe ekolojik şartlarında mercimek ekiminin kışlık yapılması durumunda bitki boyu, bin tane ağırlığı ve biyolojik verimde yazlık ekime göre önemli artışlar sağlanmaktadır. Buna karşılık hasat indeksi yazlık ekimde daha yüksek gerçekleşmektedir. Dekara tane verimi genel olarak kışlık ve yazlık ekimde önemli bir değişim göstermemektedir. Ancak mercimek samanı hayvan beslenmesinde çok değerli kaba yem özelliğindedir. Dolayısıyla, mercimek yetiştirciliğinde tane verimi kadar saman verimi de dikkate alınmalıdır. Bu yönden değerlendirildiğinde genel olarak kışlık ekimin önemli üstünlüğü ortaya çıkmaktadır.

Sonuç olarak, deneme şartlarında hem kışlık ve hem de yazlık ekimde en yüksek dekara tane verimini sağlayan Seyran-96 mercimek çeşidi öncelikle önerilir. Ayrıca, kışlık ekimde F-8753 L., Kırmızı-51 ve Sazak-91, yazlık ekimde ise ILL-1939, Emre-20 ve Kırmızı-51 gibi çeşitler de yüksek tane verimi sağlamaları nedeniyle önerilir.

Kaynaklar

- 1-Anonim, 2000 a. <http://www: // FAO. Org. Statistical Database>
- 2-Ali-Khan, S.T. and F.A. Kiehn, 1989. Effect of Date and Rate of Seedling, Row Spacing and Fertilization on Lentil. Can. J. Plant Sci., 69: 377-381.
- 3-Silim, S.N., M.C. Saxena, and W. Erskine, 1991. Effect of Sowing Date on The Growth and Yield of Lentil in a Rainfed Mediterranean Environment. Expl. Aric., Vol: 27, pp. 145-154.
- 4-Varshney, J.G., 1992. Effect of Sowing Dates and Row Spacing on the Yield of Lentil Varieties. Lens Newsletter, 19, 01, 20-21.
- 5-Altuн, D., 1994. Ekim Zamanlarının Mercimekte (*Lens culinaris Medic*) Verim, Verim Öğeleri ve Tanedeki Protein Oranı Üzerindeki Etkileri. Ankara Univ. Fen bil. Enst. Yüksek Lisans Tezi (Danışman : Prof. Dr. Didar ESER), Ankara.
- 6-Kaçar, O., N. Azkan ve A. Karasu, 1997. Bura Ekolojik Koşullarda Yazlık ve Kışlık Olarak Yetiştirilecek Mercimek Çeşitlerinin Belirlenmesi. U. Üniv. Zir. Fak. Der., 13: 109-119.
- 7-Meyveci, K., H. Eyüpoglu, E. Karagüllü, E., 1993. Orta Anadolu Koşullarında Kışlık Mercimekte Ekim Zamanı ve Tohum Miktarının Belirlenmesi. T.C. Tarım ve Köyişleri Bak., Tar. Araş. Gen. Müd., Tar. Bit. Mer. Araş. Enst. Proje Kod: , P.K. 226-Ankara.
- 8-Kantar, F., 1986. Farklı Ekim Zamanlarının Bazı Mercimek Çeşitlerinin Verim ve Verim Unsurları Üzerine Etkisi. At. Üniv. Zir. Fak. Tar. Bit. Böl. Yüksek Lisans Tezi (Danışman: Doç. Dr. Ş. Akten), Erzurum.
- 9-Sepetoglu, H., 1988. Mercimekte Çeşit ve Bitki Sıklığının Büyüme ve Verim Üzerine Etkisi. E. Üniv. Zir. Fak. Dergisi, 25 (2): 1-10.
- 10-Türk, Z., Ş. Alkan, H. Kılıç ve T.Polat, 1998. Güneydoğu Anadolu Koşullarında Yüksek Verimli Mercimek (*Lens culinaris Medic*) Çeşitlerinin Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma. Harran Univ., Zir. Fak.
- 11-Toğay, Y., M. Engin, 2000. Van Koşullarında Sıra Aralığı ve Serpme Ekimin Mercimek (*Lens culinaris Medic*) Çeşitlerinde Verim ve Verim Öğelerine Etkisi. Ankara Univ. Zir. Fak. Tarım Bil. Der., Cilt : 6, Sayı: 4, sayfa: 11-15.
- 12-Toğay, Y., M. Engin, 2000. Van Koşullarında Ekim Zamanlarının Mercimek (*Lens culinaris Medic*) Çeşitlerinde Verim ve Verim Öğelerine Etkisi. Ankara Univ. Zir. Fak. Tarım Bil. Der., Cilt : 6, Sayı: 3, sayfa: 32-36.
- 13-Anonim, 2000. Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü, Tokat Meteoroloji İstasyonu Müdürlüğü, Tokat.
- 14-Brohi, A.R. ve A. Aydeniz, 1991. Gübreler ve Gübreleme. Cumhuriyet Üniversitesi Tokat Ziraat Fakültesi Yayınları: 10, Ders Kitabı: 3, Tokat, 880 s.
- 15-Tosun, O., D. Eser, 1978. Mercimek (*Lens culinaris Medic*)'de Ekim Sıklığı Araştırmaları. Ankara Univ. Ziraat Fakültesi Yıllığı, Cilt : 28, Fasikül 1, Sayfa : 218-236.
- 16-Yurtsever, N., 1984. Deneysel İstatistik Metodları. T.O. ve Köy İş. Bak. Köy Hiz. Gnl. Müd. Yay., Ankara.